

устнитѣ показания на когото, а сѣщо и събиранитѣ отъ него старини сѣ послужили както на Априловъ, тъй и на Раковски. Най-похвални отзиви за Дукияди изказва самъ Раковски¹⁾. Той е билъ прѣселенъ въ Браила и е водѣлъ дъщерята на богатъ и родолюбивъ сливенецъ. На свои разноски идвалъ нѣколко пѣти въ Сливенъ и обикалялъ югоизточна България да събира български рѣкописи и надписи. Нему се дължи и важниятъ месемерийски надписъ отъ българското царство, за който разправя Раковски.²⁾

Намѣренитѣ рѣкописи въ Жеравна прѣзъ 1838 г., а тъй сѣщо и коментаритѣ на Паисиевата история, между които единъ отъ Сливенъ, се дължатъ пакъ на Дукияди. Ето що пише за него самиятъ Раковски: „Дукияди, родомъ сливенецъ, въ него врѣме отъ любовородности подбуденъ ходилъ нарочно да издири нѣщо си отъ наши драгоцѣнны старини.“ Освѣнъ това Дукияди открилъ и черковни книги писани на кожа, събралъ е и нѣколко народни пѣсни, описалъ е и мѣстности. Всичко това той е извършилъ по своя инициатива и събраното е прѣдалъ на Априловъ въ Одеса. „Нъ тия сѣ се разпилѣли слѣдъ смъртта му...“ завършва Раковски.³⁾

Дукияди, като по-старъ отъ Раковски, може справедливо да се счита за първи български археологъ и библиографъ.

Отъ останалитѣ трудове, въ които Сливенъ не рѣдко се споменува въ съръзка съ турския режимъ и хайдушкитѣ похождения на сливенци, сѣ отличнитѣ записки на Панайотъ Хитовъ за неговитѣ „пѣтувания“ по Стара-Планина.⁴⁾

Тѣкмо слѣдъ освобождението, додѣ Сливенъ бѣ още въ Източна Румелия, въ пловдивския вѣстникъ „Народний

¹⁾ Ibid. стр. 118, заб. 35.

²⁾ Ibid. стр. 101.

³⁾ Ibid. стр. 118, заб. 35.

⁴⁾ Нѣкои данни отъ домашенъ характеръ за Сливенъ се намиратъ въ кондицитѣ на сливенскитѣ черкви. Така, въ тия на черквата Св. Димитръ се споменува, че меджлишътъ въ 1861 г., 27-й декември, рѣшилъ да се построятъ конаци за каймакамитѣ, за смѣтка на хазната. Въ сѣщата година се подало молба до Портата за лѣкарь на града, който да се издържалъ „отъ царскитѣ доходи на хазната“. (Такъвъ е билъ нѣмецътъ D-r Gerhard). На слѣдната година се рѣшило да купятъ за града 2 тулумби за пожаръ, срѣшу което да се събира единъ съразмѣренъ налогъ отъ дюгенитѣ и ханищата.